

Špona v oku

Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve svém vlastním oku nepozoruješ? Jak můžeš říci svému bratru: „Bratře, dovol, ať ti vyjmu třísku, kterou máš v oku,“ a sám ve svém oku trám nevidíš? Pokrytče, nejprve vyjmi trám ze svého oka, a pak teprve prohlédneš, abys mohl vyjmout třísku z oka svého bratra. (Lukáš 6,41–42)

Nejprve pečujeme o vlastní oči a vytáhneme z nich všechny velké trámy, teprve potom se starejme o zrak druhých. Ježíš to řekl tak absurdním způsobem, že snad nejde nerozumět jeho sdělení. Přesto jsou někteří lidé trvale mnohem citlivější na maličké třísky v očích druhých, které chtějí hned neomaleně napravovat než na vlastní velké klády devastující jejich charakter. Jsou přesvědčeni, že vidí správně, i když Ježíš by řekl, že jsou slepí, což potvrzují tím, že se trvale a všetečně starají o mravní nedostatky a duchovní prozření ostatních. Jaký paradox, vlastních a mnohem horších defektů si vědomi nejsou, ale hříchy druhých dokážou veřejně propírat v kostele nebo na sociálních sítích. Až si člověk řekne, jak je možné, že klacek pomluv ve vlastním oku nebolí, když i jen nepatrná řasa je tak strašně nepříjemná?!

Přesto je ale dobře, že existují lidé, kteří nám mohou třísku z oka vytáhnout, protože si sami nepomůžeme. Jako se to stalo mému kamarádovi. Několik dní měl oko opuchlé, snažil se bolestivý problém vyřešit mastičkou a kapkami, ale stav oka se stále zhoršoval. Nakonec zasáhla jeho manželka, zatelefonovala na pohotovost ve vedlejší městě a nařídila

mu, aby okamžitě odjel k lékaři. Vím to dobře, protože pro změnu moje žena nařídila mně, abych přítele odvezl, neboť takto sám jet nemohl. Kolem půlnoci jsme z Trutnova dorazili do nemocnice v Hradci Králové. Sestřička zavolala lékařku, ta po chvíli přišla a příteli zručně a sebevědomě vytáhla kovovou šponu z oka. Následně oko ošetřila, zalepila a jeli jsme domů. Zjevně byly její oči v lepším pořádku než mého přítele, proto mu dokázala odborně a s citem pomoci.

A to je cenný příklad pro nás, který bychom si měli v církvi osvojit. Ani na okamžik mě nenapadlo lékařku napomínat, aby se nejprve podívala na sebe a nejdříve si dala

prohlédnout vlastní zrak, když se chce rýpat v oku mého kamaráda. Naopak, všichni jsme byli vděční, a můj přítel především, že se zabývala jeho nepatrnou šponou v oku, která mu tolik dní způsobovala velké obtíže a bolesti. Je skvělé, že existují lidé, kteří si vědí rady, nemachrují, ale dokonce i o půlnoci přispěchají na pomoc, když jsou zavoláni. Což je další příklad pro nás v církvi k osvojení. Neotálejme s tím, abychom si řekli včas o pomoc. Pravda, kamaráda

jste museli hodně přemlouvat a jeho manželka pak prokázala poněkud zdravou nepodřízenost k manželovi a k lékaři jej doslova vyhnala, ale nakonec šel dobrovolně a byl rád. Je totiž velký rozdíl, když sami navštívíme lékaře, zpovědníka, když sami vyhledáme kazatele, psychologa nebo manželského poradce, oproti tomu, když by se nám zpovědník či kazatel proti naší vůli vnucoval a chtěl řešit naše hříchy. Přesto však berme vážně naše milé i nemilé, kteří nás na naše třísky v očích upozorňují a nutí nás s nimi něco dělat. Určitě je nezahláňme s tím, ať raději řeší své klády v očích! O to se totiž už před námi docela dost nahlas a výrazně postaral Ježíš svým kázáním.

V každém případě ochotně a s láskou pomáháme druhým, když si o to sami řeknou, zvláště co se týká charakterových či vztahových defektů. Často až vnitřní bolest pomůže nahlédnout vlastní slepotu, a donutí člověka se sebou něco dělat. Chce to čas, ale naši bližní by o nás měli vědět, že je nebudeme soudit ani pomlouvati, že o nich nebudeme roznášet drby, že se nad nimi nebudeme pohoršovat, ani mravně povyšovat, ale že jim budeme kdykoliv připraveni pomoci, třeba o půlnoci, jako oční lékařka na pohotovosti.

Na závěr se vraťme k Ježíšovu napomenutí. Kdykoliv budeme velmi zřetelně vidět třísky a kovové špony v očích našich bližních, a kdykoliv budeme mít tendenci se snažit jim jejich defekty napravit, myslíme na to, že s klackem pýchy v oku, s vědomím mravní nadřazenosti a vlastní spravedlnosti bychom našeho spolupacienta víc poškodili, než mu pomohli. Když ale bude náš trám z oka venku, určitě neváhejme druhým pomáhat s jejich mnohem nepatrnějšími hříchy, než jsou ty naše. I k tomu nás Ježíš vyzývá.

Bronislav Matulík

Noví členové sboru

Svatoslav a Kateřina Ščyholovi se představují

Slávek: Pocházím z ukrajinského Kyjeva, kde jsem vyrůstal v sekularizované židovské rodině. Přestože oba dědečkové byli komunisté (jeden karierní, druhý celkem přesvědčený), nějaké povědomí o Bohu v naší rodině existovalo vždy. Podle mé matky (tyto názory mi sdělovala již tehdy a zůstala u nich víceméně dodnes) Bůh existuje a stvořil tento svět, žádné oficiální náboženství s ním však nemá nic společného a vůbec mu do nás nic není.

Přestože mezi našimi rodinnými přáteli bylo více praktikujících křesťanů pravoslavného vyznání, můj první bližší kontakt s křesťanstvím se odehrál v roce 1990. Tehdy jsem studoval první ročník vysoké hudební školy a dostal od spolužačky nabídku zpívat v kostelním kůru. V té době jsem se považoval za ateistu a na nabídku přistoupil ze dvou důvodů: za prvé možnost přivýdělku, za druhé nějaká nová hudební zkušenost, nic víc jsem od toho neočekával ani neplánoval. Kdyby šlo o běžný komerční kostelní sbor (jichž tehdy v Kyjevě byly mraky), patrně by to tak i zůstalo. Dostal jsem se však do kolektivu, kde byli všichni věřící (nebo aspoň se tak tvářili). Vlivem tohoto prostředí jsem po nějaké době pocítil, že se se mnou začíná něco dít. A to natolik, že asi po čtvrt roce jsem se nechal pokřtít (společně s ještě jednou spolužačkou, která byla na tom podobně jako já). Nicméně mé představy o křesťanství ještě dlouho zůstávaly specifické. Z kostela jsem se postupně dozvěděl, o čem to vlastně je, kdo je Ježíš, proč přišel a co to pro nás znamená, šlo však o znalosti spíše teoretické, citově jsem to nijak zvlášť neprožíval. Bral jsem víru především jako soubor pravidel a povinností, zejména jsem přiváděl matku k šílenství svou snahou dodržovat všechny předepsané pústy (v situaci hospodářské krize 90. let 20. století, kdy to s nabídkou potravin a jejich cenami bylo dost napjaté).

Když jsem v roce 1995 po dostudování odešel do Česka, ze začátku jsem chodil do pravoslavného kostela v Hradci Králové, postupně jsem tam však chodit přestal (asi mě prostě už nebavilo zpívat, protože to zde nemělo tu hudební úroveň, na jakou jsem byl zvyklý z Ukrajiny). V dalších letech jsem si na Boha vzpomněl jen ve chvílích, kdy jsem prožíval nějaké trápení a potřeboval pomoc. Nicméně, jak mi došlo teprve po letech, Bůh mě měl v péči celou dobu. Prostě jsem postupně prožil řadu situací, kdy mě zachránil před velkým nebezpečím nebo mě v pravou chvíli navedl správným směrem (včetně těch kuriózních, jako když jsem např. montoval vypínač a zpětně zjistil, že jsem to dělal pod proudem).

Toto vše v souvislostech mi tzv. docvaklo někdy v období podzim 2006 až zima 2007. Poprvé se dostavily nějaké zdravotní problémy (spojené s kouřením), a také jsem si ve 34 letech uvědomil, jak je tento život krátký – v mládí mi připadal prakticky nekonečný. Prostě jsem pozoroval všechny ty lidi, jak chodí kolem, mluví spolu, smějí se, a myslel na to, že za nějakých sto let tu nikdo z nich nebude. Copak je správné, že to celé má jen tak skončit a není žádná šance, jak to změnit? K čemu tedy existuje tento svět, tento život a tato civilizace, není to celé

marné? A tehdy se mi najednou vybavilo to, co jsem znal již před lety z kostela, a bylo jasné, že jediné vysvětlení, které dává smysl, je Evangelium. Že Ježíš přišel a zemřel právě proto, aby tyto otázky mohly být zodpovězeny. A také mi bylo jasné, že jediná věc, kterou můžu nyní udělat, je upnout se na Něj. A zároveň mi došlo, že celá ta řada událostí, které se v mém životě po léta hromadily, nebyla náhoda, ale vše do sebe logicky zapadá.

Krátce nato mi došla také ještě jedna věc. A sice ta, že formální prostředí pravoslavné církve mi již nestačí. Díky hudební spolupráci (zejména na společných projektech s Michaelou Novozámskou) jsem už předtím měl nějaké kontakty v královéhradeckém sboru Církve bratrské, takže najednou mi bylo tak nějak jasné, kam mám jít. Báł jsem se však přijít jen tak bez představení, proto jsem požádal o pomoc právě rodinu Novozámských a ti mě do sboru tak nějak uvedli (přestože sami do něj nepatřili).

Katka: Pocházím z Prahy. Uvěřila jsem v devadesátých letech a zakotvila v Křesťanském společenství. Po svatbě se Slávkem jsme prožili nádherné dva roky v Hradci Králové a v místní CB. Dodnes se tam cítím jako doma.

V Soukenické se teprve rozkoukávám. Velice nám pomohlo, že jsme se mohli zúčastnit sborové dovolené v létě 2020, a ještě předtím Manželských večerů. Také online „káva po sboru“ nám velice pomohla poznat některé lidi, se kterými bychom se jinak možná nikdy nedali do řeči. A také jsem velmi vděčná za obě domácí skupinky, na které nyní chodíme.

Bez toho všeho bychom se asi v tak velkém sboru, jako je Soukenická, cítili „úplně ztracení“.

Kateřina a Svatoslav Ščyholovi

Ježíšovy paradoxní gratulace

Letní program kázání v Soukenické

Když chtěl Ježíš druhé lidi oslovit, často použil způsob, který šokoval nebo přinejmenším silně překvapil svou absurditou. Obrazná podobenství jsou toho důkazem. Stejně je to i s Ježíšovými gratulacemi, kterým se říká blahoslavenství. Uvedu ta nejznámější z Kázání na hoře:

Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské. **Blaze** těm, kdo pláčou, neboť oni budou potěšeni. **Blaze** tichým, neboť oni dostanou zemi za dědictví. **Blaze** těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. **Blaze** milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. **Blaze** těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uvidí Boha. **Blaze** těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. **Blaze** těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské. **Blaze** vám, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně. Radujte se a jásejte, protože máte hojnou odměnu v nebesích; stejně pronásledovali i proroky, kteří byli před vámi.

Ježíš veřejně gratuluje svým následovníkům, když jsou chudí duchem, pláčou, hladoví a žízní po spravedlnosti, když jsou kvůli němu tupeni, pronásledováni, lživě pomlouváni atp. Tak to je tedy skutečně síla! Normálně se gratuluje k životním úspěchům, jubileím, ke zdraví, svatbě či narozenému dítěti, ale tohle? Přinejmenším nás to má zarazit a přimět k přemýšlení.

V létě si budeme moci uvědomit, že nám Ježíš podává pravici s gratulací k tomu, že jsme jeho následovníky. Protože být křesťanem, je víc než výhra v loterii, i když bychom milionům z jackpotu asi i my lépe rozuměli. Máme se ale díky Ježíšovi na co těšit a z čeho radovat. Už proto, že žák není nikdy nad mistra a náš Mistr šel cestou chudoby a utrpení až na kříž.

6. 6.	Gratulace chudým	Matouš 5,3	Novotný
13. 6.	Gratulace trpícím	Lukáš 6,20–23	Matulík
20. 6.	Gratulace věrným	Lukáš 12,35–48	Matulík
27. 6.	Gratulace k prozření	Matouš 16,13–20	Černý
4. 7.	Gratulace tichým	Matouš 5,5	Trávníček
11. 7.	Gratulace milosrdným	Matouš 5,7	Matulík
18. 7.	Gratulace majícím čisté srdce	Matouš 5,8	Černý
25. 7.	Gratulace působícím pokoj	Matouš 5,9	Matulík
1. 8.	Gratulace pronásledovaným	Matouš 5,10–12	Matulík
8. 8.	Gratulace žijícím podle Bible	Lukáš 11,27–28	?
15. 8.	Gratulace nezištným	Lukáš 14,12–15	Matulík
22. 8.	Gratulace pokorně sloužícím	Jan 13,1–17	Novotný
29. 8.	Gratulace věřícím v Ježíše	Lukáš 7,18–23	Matulík

JEŽÍŠOVY GRATULACE

*Být křesťanem znamená větší výhru než v loterii.
Být křesťanem znamená prožívat více než pocity štěstí.
Být křesťanem znamená mít nový a věčný život.
Být křesťanem znamená mít naději navzdory všemu.
Být křesťanem znamená žít jako Kristus.*

Být blahoslavený je něco úžasného! V prostředí řecké mytologie byli blažení jen bohové nedotčení pozemskými strážněmi. V Bibli se ovšem blahoslavenství týká jen naopak jen lidí, zajímavý rozdíl. Ježíšova blahoslavenství jsou gratulace a požehnání. Nejde v nich především o navození pocitu štěstí, ale spíše o konstatování duchovního stavu člověka, ke kterému se Bůh přiznává. Blahoslavenství otevírají poslední a konečnou naději – a naději dnes všichni velmi potřebujeme.

Bronislav Matulík

Výroční konference CB

V sobotu 19. června 2021

Podobně jako v loňském roce se na nás obrátila Rada Církve bratrské s prosbou, jestli bychom organizačně zajistili náhradní a nouzové řešení zasedání výroční Konference sborů naší církve. Staršovstvo souhlasilo.

V loňském roce jsme jednodenní jednání nejvyššího orgánu církve zvládli dobře a jsme vlastně jediným sborem, kde se něco takového v krizových dobách pandemie může uskutečnit.

Opět budeme potřebovat pomocníky, kteří pomohou jak při registraci, tak při distribuci občerstvení a s pořadatelskou službou. Hlaste se prosím u kazatele Matulíka nebo sborové referenty Veselé.

Na letošní Konferenci proběhne kromě běžné agendy dovolba nové Rady a její slib, uskuteční se kazatelské i kaplanské ordinace a jako obvykle Konference zhodnotí minulý rok, který byl ovšem v mnoha ohledech mimořádný. Na závěr celé Konference se uskuteční slavnostní bohoslužba, která bude co do počtu omezena jen na delegáty, ale bude online přenášena do celé církve.

Bronislav Matulík

Sborový den a Výroční členské shromáždění

V neděli 20. června 2021 v Soukenické

V loňském roce jsme naše Výroční členské shromáždění museli přesunout z března až na září, letos jsme ho odsunuli jen o čtvrt roku na konec června. Hned po celocírkevní Konferenci se tedy sejdeme v našem sboru, abychom zrekapitulovali rok loňský.

Prosíme všechny členy, aby na členské shromáždění pamatovali a přišli!

Nejprve se ale všichni sejdeme hned ráno ke slavnostnímu shromáždění. Bude to mimořádný sborový den. Těšíme se na setkání i s mimopražskými z našich stanic z Neveklova a Kralup nad Vltavou. V rámci ranní bohoslužby bude instalován kazatel Tomáš Trávníček. Jeho kazatelská ordinace sice proběhla už loni v červnu, ale zvolen byl v našem sboru až v říjnu. Pak ale vypukla druhá vlna pandemie, takže jsme jeho instalaci byli nuceni přesunout na nejbližší možný termín, a tím je právě 20. 6.

Po fastfoodovém obědě (bageta + sladký pišingr) se sejdeme už jen členové sboru, abychom jednali o uplynulém roce a také se podívali trochu do budoucnosti, neb nás čekají jisté změny, ale věříme, že ne příliš dramatické.

Členské shromáždění začne ve 12.15 prezencí a ve 12.30 úvodním Slovem a modlitbou.

Výroční zprávy budeme členům v Praze i na stanicích distribuovat od neděle 6. června 2021 v písemné podobě nebo také ve formátu PDF.

Modleme se za naše společné setkání, aby se Pán Bůh nad námi slitoval a požehnal nám.

Bronislav Matulík

ŠlusFest

Ve středu 23. června 2021

Letos jsme si tedy zrovna moc nezazpívali. Ale náš pěvecký sbor je taky skupina lidí, kteří nějak patří k sobě, a myslím, že jsme spolu rádi, takže když už se můžeme potkávat, proč toho nevyužít k už tradiční akci? Takže snad se počasí umoudří a my budeme moci zase strávit hezký středeční večer u zpěvu, povídání a jídla.

Kdy? 23. června od 18:00.

Kde? Snad pod fíkovníkem. Kdyby to náhodou nešlo, tak vevnitř.

Kdo? My zpěváci, naši rodinní příslušníci, vy, kdo si s námi chcete třeba zazpívat.

Těšíme se na viděnou a přejeme vám hezké předprázdninové dny!

Jana Matulíková

Rozloučení se školním rokem

V neděli 27. června 2021

Tento školní rok byl opravdu zvláštní. Děti byly více doma než ve škole a o besídce to platí ještě více. I přesto bychom rádi tento školní rok ukončili společně. A to v neděli 27. června na začátku bohoslužby.

Budeme se také společně modlit za děti, za dorostový tábor, sborovou dovolenou, výleták i za všechny další akce, které nás o prázdninách čekají.

Ondřej Pavlíček

Mateřská rubrika

Jak jsem přestala plánovat děti

Když jsem se vdala, často jsem slyšala otázku, kdy budeme mít dítě a kolik plánujeme dětí. Když už jsem dítě měla, přišly otázky na druhé dítě, na kdy je v plánu.

Samotné mi na tom nepřišlo nic moc zvláštního, sama jsem se tak občas kamarádek i známých ptala. Děti jsem měla naplánované dva roky od sebe. A jak jsme si naplánovali, tak se i stalo. Patříme mezi ty šťastné, kteří na těhotenství nemuseli čekat. Ovšem jaké bylo mé „překvapení“, když sem se po dvanácti týdnech těhotenství dozvěděla, že miminko nežije. Vůbec jsem s touto variantou nepočítala. A nepočítalo s ní ani mé okolí. Stále chodily otázky na další dítě, vždyť Amátka už byla ve věku, kdy se to očekávalo. A já stála před rozhodnutím, co lidem říkat. Naším blízkým jsem řekla pravdu. Ale říct to tetičce ve sboru, která vlastně položila jen otázku v rámci small talku? „Jo, chceme další miminko, jen co mi to lékaři po potratu dovolí...“ Nebo zalhat a říct, že zatím nechceme? Nebo otázka od jedné známé, která měla stejně staré dítě, jako byla Amátka a druhé jsme taky měly mít stejně, jak jsem se dozvěděla „Čekáme druhé, kdy vy budete mít další? Já myslela, že brzy...“

Když jsme našim kamarádům a blízkým říkali, co se nám stalo, dozvěděli jsme se, že podobná událost potkala velkou část z nich. Ale nemluví se o tom a člověk má pak pocit, když se mu to stane, že je v tom sám.

Došla jsem k tomu, že děti se nedají plánovat. Děti si můžeme přát, ale to, kolik a kdy je budeme mít, je jen v rukou Božích.

A druhé zjištění, které jsem si z těchto nepříjemných chvil pro sebe odnesla, bylo, že jsou věci, na které se nesluší ptát. Otázky typu kdy si člověk najde slečnu/chlapce (jako by to šlo ovlivnit, co když to dotyčného samotného trápí? K čemu nám je chtít odpověď?), kdy bude svatba? Kdy si pořídí první, druhé, ... páté dítě? Protože nikdy nevím, co člověk právě prožívá a jestli mu taková „banální“ otázka neublíží.

Přeju nám všem, ať se více zajímáme o to, co je, a ne o to, co není, a možná nikdy nebude.

Sandra Němečková

Jaro v Ambassadors FC Praha

Jak se daří křesťanskému fotbalovému klubu

Jsme rádi, že v Praze může fungovat fotbalový klub, který je jedinečný tím, že je křesťanský. Co to znamená? Lidé (většinou děti všech věků a mladí muži – celkem 160 lidí) přicházejí kvůli fotbalu, ale odnášejí si mnohem více. Slyší Boží slovo adekvátně svému věku, svědectví vedoucích a zažívají atmosféru křesťanské lásky uvnitř týmů. Pro většinu z nich je to první setkání s křesťany či křesťanstvím. Reakce bývají různé, ale těch doopravdy negativních jsme za 15 let zažili pouze několik. Naopak. Lidé u nás poznávají, že křesťané jsou vlastně „normální lidé“ a díky tomu mohou v rozhovorech i programech naslouchat. Modlíme se za to, aby pochopili, že Boží láska se týká i jich osobně.

V praktické rovině byl i pro nás, stejně jako pro všechny, tento školní rok jiný. Nemohli jsme mít tréninky ani jiná setkání, ale o to více si vážíme toho, že se nyní potkáváme a můžeme navazovat v programech i vztazích. S údivem také sledujeme, jak se všichni vrací a téměř nikdo po půl roce pauzy neskončil se sportováním u nás. Potýkáme se také s problémy a výzvami, které se týkají zázemí (nemáme vlastní hřiště a pronajímáme si jich 8 zároveň), vedoucích (jsou skvělí, ale mají také své starosti a mění se životní okolnosti) či financí (kdybychom jich měli více, tak bychom sloužili ještě více hráčům a mohli si dovolit zásadnější změny).

Především jsme ale vděční! Že můžeme znovu sportovat a být s lidmi, kterým sloužíme. Že máme prostředky a možnosti něco takového vůbec dělat. A také jsme velice vděční za podporu (modlitby, praktická pomoc, finance) od sboru jako celku i mnoha jednotlivců.

Děkujeme a přejeme vám požehnané dny.

Za Ambassadors FC Praha Honza Němeček mladší

P. S. Pokud se chcete o Ambassadors dozvědět více, tak vám to rád řeknu osobně, po mailu jnemecek@ambassadors.cz či telefonu 732 147 847.

Můžete nás také sledovat na internetu, kde je spousta podnětů, včetně např. našich podcastů a můžete tam také vidět vždy aktuální fotky a zprávy. Na Instagramu, Facebooku i Youtube nás najdete jako Ambassadors FC Praha, nebo můžete navštívit naše webové stránky www.ambassadorspraha.cz.

SINGLES+

Inspirující Židé v Soukenické

Za přísných hygienických opatření se mohl po dlouhé době opět uskutečnit program pro nezadané, kterého se mohli zúčastnit lidé přímo naživo. Po několik měsíců jsme se potkávali jen přes aplikaci Zoom, za což jsme velebili nebesa i společnost Zoom Video Communications. Nicméně osobnímu setkání se to nevyrovná.

Děkujeme soukenickému staršovstvu, že to umožnilo přímo na rozhraní dalšího rozvolňování protipandemických opatření. Vždy máme nějaké téma, tentokrát to bylo: Inspirující Židé. A program to byl mimořádný, protože dopoledne jsme si představili naprosto jedinečnou osobnost moderních dějin Židů, Elieho Wiesela. Jeho příběh je stejně úchvatný jako jeho literární dílo, byť jeho ústředním tématem je holocaust, mimochodem termín, který přinesl světu právě Elie Wiesel.

Po obědě, kdy se účastníci mohli občerstvit v otevřených restauračních zahrádkách, jsme se sešli na zpívané bohoslužbě, kterou vedla kapela Shirim Ashirim. I pro hudebníky to byl jedinečný zážitek, neboť naposledy spolu hráli na začátku srpna 2020 v Třebíči, kde uzavírali skvělý festival židovské kultury, který se jmenuje Šamajim, tedy Nebe. Hudebníci i účastníci si to velmi užívali a bylo skvělé vnímat nádherné biblické texty a modlitby s jedinečnou hudbou.

Příští setkání pro nezadané s názvem SINGLES+ se chystá na začátek září a na programu bude nejen prohlídka historického města, ale také téma Building bridges – Stavění mostů. Je to sice terminus technicus, který se týká věžeňství a setkávání viníků s oběťmi, ale my si toto téma vypůjčíme, neboť všichni jsme tu a tam více viníci a oběti. Těšíme se.

Bronislav Matulík

Letnice 2021

Narozeninová slavnost církve

Sice nás nebylo 3000 jako o prvních letnicích, ale alespoň zhruba 100, ale i to je dobrý počet po mnoha měsících půstu od společenství.

Prožili jsme radostnou atmosféru a byli jsme rádi, že se mezi námi objevili alespoň dva, kteří měli oheň a pomohli nám zapálit naše vyhaslé křesťanství – tedy alespoň v rámci slovíčka pro děti.

Byli také dva, kteří nám pověděli svědectví o křesťanech, kteří je v životě víry povzbudili, v jednom případě i dokonce na čas odradili, a kteří jim pomohli prožít dotek Božího Ducha, který je mocný a pravdivý, děkujeme Ester Miffkové a Láďovi Veselému.

Pěvecký sbor sice vykazoval jisté známky dlouhého nepoužívání hlasivek, což se občas projevilo v intonaci, ale to nám rozhodně nezkazilo radost z toho, že jsme mohli zpívat píseň k Duchu svatému a Dnes Pána chval. Šimon Kupilík pak s dalšími muzikanty nám slavnost více než zpestřili. Moc děkujeme.

Nakonec jsme slyšeli Petrovo velmi osobní kázání a z něho bych rád připomenul ne to, co říkal apoštol, ale na co se ptali lidé, kteří události Letnic viděli a slyšeli: „Co to má znamenat?“ a ta druhá „Co máme dělat?“ Kéž bychom žili své křesťanství tak naplněné Duchem svatým, že by se naši bližní takto ptali.

Bronislav Matulík

Letnice v Neveklově

Rozvolnění v pandemii nám přineslo možnost scházet se k bohoslužbám a to je po tak dlouhé době velmi povzbuzující a občerstvující. Letniční neděle byla ale ještě trochu jiná, než ostatní neděle. Přizval jsem tentokrát ke spolupráci dvě generace – mladší a starší, aby si připravily krátké biblické zamyšlení k tématu Duch svatý. První slovo na téma Duch svatý v životě ženy připravila Anna Nováková a druhé slovo na téma Duch svatý v šedinách měl Miroslav Pospíchal starší. Oba příspěvky byly pro nás velmi občerstvující a inspirující. Tématem mého kázání bylo Duch svatý v církvi. Další radostnou událostí bylo udělení požehnání našim hudebníkům. Po vynucené pandemické pauze vykročili naši hudebníci do služby s novou energií, ujasnili si priority a v kompletní sestavě, kromě chval, začali doprovázet i písně z kancionálu. Do tohoto nového začátku jim rada stanice vyprosila požehnání a plnost Ducha svatého. Jsme za jejich službu vděční a budeme se za ně dál modlit a podporovat jejich službu.

Pro mne byla tato bohoslužba velkou radostí, vždyť který pastýř by se neradoval, když vidí, jak lidé slouží svými dary a nedělají to pro své zviditelnění, ale proto, že mají Pána Ježíše rádi.

Mám naději, že uvidím ještě mnohé ovoce Božího Ducha v naší stanici.

Tomáš Trávníček

Noc kostelů 2021

V pátek 28. 5. přišlo přes 120 lidí

Už po třinácté proběhla tato tradiční akce po celé České republice. Byla hodně ovlivněna pandemickou situací, takže z pohledu organizátorů bylo mnoho věcí jinak než v předchozích letech a především nikdo netušil, jaký bude zájem veřejnosti.

Alespoň z našeho pohledu se nakonec ukázalo, že lidé jsou velmi hladoví po kontaktu, po společenství, po akcích. Do naší modlitebny během pátečního odpoledne zavítalo více než 120 návštěvníků. Živě se zajímali o naši modlitebnu, o naše společenství, o dění ve sboru.

Bylo to velmi milé a příjemné odpoledne a jsme velmi vděční všem, kteří přišli pomoci ať už s přípravou, provázením návštěvníků i se závěrečným úklidem. Kéž si Pán Bůh použije takové akce ke svojí slávě!

Petra Veselá

Dorostový tábor

Dobrodružství, kamarádi, Bůh a příroda

Přibližně takhle by se dal shrnout dorostový tábor. Na ten zveme každého od 10 do 15 let. Bude se konat od 30. 6. do 10. 7., a letošní téma je „Cesta kolem světa za deset dní“.

Náplní budou různé hry, vyrábění, programy, sportování či puták.

Letos, stejně jako předchozí roky, jedeme na krásné tábořiště v bývalé vápence u Ledče nad Sázavou.

Budeme rádi, když začnete prázdniny s námi.

Víc informací na 731 144 535, davidkostal11@seznam.cz či osobně v neděli.

David Košťál

Příměstský tábor

Výleták Soukenická 2021

V letošním roce nebudeme vzhledem k epidemiologickým opatřením dělat klasický příměstský tábor, ale zorganizujeme akci zvanou Výleták – tedy něco na způsob rodinných výletů s dětmi. Pojedeme na pět půldenních výletů do přírody v okolí Prahy, bude vždy připraven program pro děti, hry apod.

Do této akce se z našeho sboru zapojí cca 5–6 rodin se svými dětmi plus Awaňáci a případně jejich rodiče.

Bohužel kapacita bude letos zatím ještě velmi omezená – Výletáku se bude moct zúčastnit jen cca 15 dětí plus jejich rodiče.

Tým vedoucích letos vede Jindra Koudela.

Jindřich Koudela

Sborová dovolená

Připravuje se v termínu od 7. do 14. srpna 2021

Mnozí z vás nejenže vědí, ale už se přihlásili nebo dokonce už i zaplatili. Pro ty ostatní máme následující informace:

- Zbývá ještě posledních 15 míst v bungalovech, chaty a chatky jsou již plně obsazené.
- Zálohu (polovinu ceny) je potřeba zaplatit do 15. června a doplatek do 15. července.
- Pokud byste se chtěli zapojit do přípravy doprovodných programů, ozvěte se Petře Veselé.
- Na všechny se už teď moc těší za všechny organizátory

Petra Veselá

červen
2021

samaří

SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

ve čtvrtek od 18 hodin

10. 6. Jan Voborský a Jan Pudlák

Koncert jazzového dua. Dva mladí hudebníci zahrají jazzové skladby pro kytaru a klavír na dvoře domu Soukenická 15.

Na zahrádce kavárny FofrKafe se bude možno občerstvit.

pořadatel: Sbor Církve bratřské v Praze 1

podpořeno granty:

mediální partneři:

Ze staršovstva

Program ve sboru a na stanicích

- Nedělní bohoslužby jsou otevřeny pro veřejnost a probíhají i online.
- Bohoslužby na stanicích jsou také otevřeny pro veřejnost.
- Byl zahájeny odpolední Biblické hodiny, večerní setkávání patrně otevřeme až od léta.
- Besídka, Dorost, Awana, Mládež a další skupiny také obnovily živé setkávání.
- Ruský mluvící sbor obnovil v modlitebně svá setkávání.

Letní biblické hodiny

Budou letos opět dohromady s CB Praha 3 – Žižkov a připojí se k nám i CB Smíchov. V červenci budou ve středu na Žižkově, v srpnu pak v úterý a v Soukenické.

Výroční Konference sborů CB

Termín konference je sobota 19. 6. 2021 a staršovstvo probíralo přípravu za náš sbor. Organizace se ujala P. Veselá, technickou stránku bude řešit J. Němeček st. Oslovíme také naše členy a poprosíme je o výpomoc s organizací konference.

Výroční členské shromáždění

Proběhne v neděli 20. 6. 2021 po dopolední bohoslužbě. Přibližně v 11.30 bude připraveno občerstvení, ve 12.15 prezence, a ve 12.30 bude začátek členského shromáždění. Zprávy za rok 2020 se začnou distribuovat členům od začátku června 2021.

Správa sboru od září 2021

Vzhledem k tomu, že kazatel Matulík od září vstupuje do celocírkevní služby a v rámci našeho sboru do pozice administrátora, staršovstvo se rozhodlo pro posílení kazatelského týmu oslovit mladé lidi z našeho sboru i další, kteří by se mohli aktivněji účastnit sborové služby a mohli by například vstoupit i do vikářské služby.

Stanice sboru v Kralupech

Proběhlo grilování k ukončení kurzu Výchova teenagerů, kurz měl velmi dobré ohlasy nejen v našem sboru.

V neděli 23. 5. byla první živá bohoslužba. Sešlo se mnoho členů naší kralupské stanice a sdílelo velmi radostné společenství.

Stanice sboru Neveklov

Letniční bohoslužby proběhly v krásném a vděčném společenství.

Rekonstrukce sborového domu úspěšně pokračuje, každý den je na stavbě znát. Před covidem se plánovalo sborové diskuzní fórum o dalším rozvoji stanice, teď bychom jej rádi realizovali.

Hospodářské záležitosti

Proběhlo jednání o návrhu Hospodářské zprávy za rok 2020, staršovstvo tuto zprávu schválilo.

Ve čtvrtek 27. 5. pak ještě proběhlo setkání staršovstva a Hospodářské rady.

Proběhlo jednání o bytech v předním domě v Soukenické a také v Kralupech.

Dovolená a studijní volno

Kazatel Matulík s rodinou bude 29. 5. až 5. 6. na dovolené.

14. 6. až 9. 7. proběhne studijní pobyt kazatele Novotného v Německu.

Příští jednání staršovstva bude v pondělí 14. 6. 2021 v 18.00 v jídelně.

Staršovstvo

NAROZENINY

Koudelová Renata	1. 6.
Slugová Daniela	2. 6.
Gerhartová Věra	5. 6.
Pospíchalová Pavla	5. 6.
Svobodová Jana	7. 6.
Jindrová Tereza	8. 6.
Košík Petr	8. 6.
Pospíchal Miroslav	12. 6.
Suška Daniel	14. 6.
Turek Pavel	15. 6.
Špaček Čestmír	16. 6.
Kalinová Marie	17. 6.
Kupilíková Petra	19. 6.
Pavlíčková Kateřina	19. 6.
Hlaváčková Lucie	20. 6.
Beran Bohuslav	22. 6.
Kloučková Jarmila	23. 6.
Šnobl Jan	25. 6.
Liguš David	26. 6.
Pavlíčková Eva	26. 6.
Vernerová Hana	26. 6.
Beranová Lydie	27. 6.

Mimořádná shromáždění

Sborový den – v neděli 20. června 2021 v 10 hodin jsme připravili sborovou slavnost, hrát bude kapela SouZnění, instalován bude kazatel Tomáš Trávníček a společně budeme číst Ježíšovu gratulaci těm, kteří jsou věrní ve víře – a to všichni chceme být.

Konec školního roku – v neděli 27. června 2021 budeme žehnat našim dětem, ukončíme s nimi ten zvláštní kovidový rok a budeme se za ně modlit, aby je Pán Bůh o prázdninách chránil.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.15 10.00	modlitební chvíle – živě i na Zoomu NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA – živě i online online káva (30 minut po konci bohoslužby)
Úterý	15.30	setkání nad biblí – živě + text a audio na webu
Středa	18.00	zkouška pěveckého sboru
Čtvrtek	16.30 18.30	setkání Awany setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXXI
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800